

DECIZIA NR.71/14.09.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a fost investită în baza art.178 din O.G.92/2003 R, cu soluționarea contestației formulate de **S.C. x**, împotriva măsurilor dispuse prin actele constatatoare nr./22.06.2005 întocmite de Biroul Vamal Mediaș.

Contestația a fost depusă în termenul impus de art.176 (4) din O.G.92/2003 republicată, fiind înregistrată la organul vamal cu nr/28.07.2005 iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu cu nr./26.08.2005.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin actele constatatoare nr./22.06.2005 privind plata la bugetul statului a sumei totale de xxx lei RON reprezentând comision vamal.

I. Prin contestația formulată petenta invocă următoarele :

- subscrisa am efectuat importuri de concentrate colective de plumb și zinc în regim vamal de perfecționare activă care este regim vamal suspensiv potrivit art.48 alin.3 lit.c) din Codul Vamal.

Cantitățile de concentrate de zinc și plumb importate s-au folosit pentru obținerea produselor compensatoare destinate reexportului cu destinația Comunitatea Europeană.

Acest regim suspensiv de perfecționare activă nu s-a încheiat prin import definitiv, ci prin reexportarea produsului compensator, prin urmare calcularea unor sume ca drepturi de import definitiv în acest caz este netemeinică și nelegală conform prevederilor art.2 din O.U.G.97/1999 care reglementează comisionul vamal doar asupra cantității de marfă străină care s-ar fi importat definitiv în cazul închiderii operațiunii de perfecționare activă.

II. Biroul Vamal Mediaș prin actele constatatoare nr.22.06.2005 a reținut următoarele :

Societatea importă în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import concentrat de zinc și plumb din Australia, materie primă din care în urma prelucrării efectuate se obțin produse compensatoare. În momentul efectuării exportului în țări ale C.E. s-a eliberat dovada de origine română a mărfii - certificatul EUR 1.

Pentru cantitatea de materie primă neoriginară înglobată în produsul compensator exportat, biroul vamal a reținut la momentul exportului comision vamal de xxx lei RON în conformitate cu prevederile art.15 din Protocoalele de origine din Acordurile încheiate de România cu U.E., AELS, CEFTA.

III. Având în vedere constatările organului de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

În fapt, S.C.x . a importat în perioada mai și noiembrie 2004 în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import materiale neoriginare (din alte țări decât ale C.E.).

În urma prelucrării s-au obținut produse compensatoare pe care le-a exportat în țările C.E. în ianuarie 2005.

Cu ocazia reexportului societatea a solicitat și obținut dovada de origine EUR 1 întrucât produsul îndeplinea condițiile legale de origine română.

În drept, sunt aplicabile prevederile :

- art.15 paragraful 1 și 2 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G.192/2001 unde se precizează :

1.a). Materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire la art.3 și 4, pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale

(....).

2. Interdicția prevăzută la paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă, a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație, (....) dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplată se aplică expres sau în fapt, atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern. “

Având în vedere aceste prevederi, rezultă că materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din România pentru care s-a eliberat dovada de origine EUR 1, nu beneficiază de exceptare de la plata taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent atunci când produsele sunt exportate în spațiul C.E.

În categoria taxelor având efect echivalent taxelor vamale intră și comisionul vamal.

În concluzie, datoria vamală pentru materialele neoriginare se naște la data efectuării exportului produselor compensatoare înregistrat pe bază de DVE și numai dacă s-a eliberat un certificat EUR 1. Așadar regimul de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import se încheie în momentul exportului, când Biroul Vamal întocmește acte constatatoare pentru recuperarea datoriei vamale aferentă acestor materiale neoriginare.

Referitor la susținerea petentei că operațiunea nu s-a finalizat cu import definitiv, ci cu export, iar impunerea trebuia să se facă având la bază DVI și nu DVE, menționăm următoarele :

- operațiunea mărfurilor importate în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import s-a încheiat cu export ;
- pentru că s-a încheiat cu export sunt aplicabile prevederile Protocolului de origine care introduce excepția de la art.15 prin care se impune încasarea de taxe vamale sau taxe având efect echivalent (în speță comisionul vamal) la exportul produselor ce au în componență materie primă neoriginară provenită din alte state decât cele semnate ale Protocolului ;
- invocarea de către societate a art.2 din O.U.G.97/1999 care specifica că plata comisionului se face la import definitiv nu poate fi reținută în vederea soluționării favorabile a contestației întrucât acest act normativ nu are aplicabilitate pentru speța în cauză.

În drept sunt aplicabile și prevederile art.75 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României care stipulează că *“în aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte”*.

Drept urmare, autoritatea vamală în conformitate cu art.61(1) – (2) din Legea 141/1997 are dreptul ca în perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul ulterior al operațiunilor.

În concluzie, în mod întemeiat Biroul Vamal Mediaș a calculat în sarcina petentei datoria vamală în sumă de xxxx lei RON prin AC nr./22.06.2005 comision datorat la momentul exportului produselor compensatoare ce conțin materie primă neoriginară.

Pentru considerentele reținute în baza art.180 (5) din O.G.92/2003 R, se

D E C I D E :

Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma dexxxx lei RON reprezentând comision vamal.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.